Vragen en antwoorden

over de moeite bij het aangaan van een relatie met een man (1)
over het werk van de commissie voor financiële steun (2)
over de werkers, de taken en het samenleven in Phoenicia (3)
over het waarom van weinig inschrijvingen op cursussen (4)
over kennissen, echte vrienden en intimiteit (5)
over onbewuste verwikkelingen in een huwelijk en de behoefte aan een complete spirituele relatie(6)
over persoonlijke en collectieve negativiteit, crisis en oorlog (7)
over twijfels en het precies verwoorden van vragen daarover (8)
over eb en vloed, de ritmische beweging van het leven (9)
over de reden van onverenigbare bloedgroepen (10)
over achterdeurtjes en laten gaan, vertrouwen (11)
over karmische banden en onderlinge dynamiek (12)

1 november 1978
lezing 254A

"Gezegende vrienden. Ik wil jullie graag weer helpen met de leiding die jullie nodig hebben. Open je gehele innerlijke wezen voor mijn antwoorden zodat je de aanwijzingen die ik jullie soms naast meer directe adviezen geef, niet mist. Wanneer jullie werkelijk ontvankelijk zijn en bereid zijn om de waarheid te horen, zullen jullie ook horen wat ik tussen de regels door zeg. En nu jullie vragen."

VRAAG: Ik ben niet in staat geweest om een relatie met een man aan te gaan. Ik realiseer me hoe negatief mijn gerichtheid naar de man toe is. Ik geloof dat mannen en niet mijn eigen rigide beeld van mannen en relaties de oorzaak van mijn onvervuldheid is.

Ik heb in dit opzicht al veel werk verzet en heb weet van mijn trauma uit mijn vroege kindertijd met mijn vader en van het opnieuw scheppen van mijn verlangen, de frustratie en het afsnijden van gevoelens, de provocatie en wraakzuchtigheid en de vicieuze cirkel die volgt.

Ik ken alle juiste concepten en toch ben ik niet in staat om de cirkelgang te doorbreken.

Ik bid voor verdere raad bij het begrijpen van mezelf en voor hulp bij het oplossen van het schadelijke beeld. (1)

"Het is noodzakelijk dat je verbinding met dat deel in jezelf maakt dat eist dat de man jouw beeld verandert door jou te bewijzen hoe sympathiek jij bent. Je bent er nu op uit om het vol te houden totdat dat gebeurt. Tegelijkertijd is het noodzakelijk dat je sterker gemotiveerd bent om verantwoordelijkheid voor het veranderen van je zienswijze te nemen. Daarvoor is het nodig dat je je verlangen naar liefde ervaart, dat je het onvervuld zijn als iets van jezelf zonder wederkerigheid ervaart. Als je dit verlangen niet langer wegdrukt en het met vervangmiddelen toedekt, zul je de man echt als een onvolmaakt mens *willen* zien, net zoals jij zelf een onvolmaakt mens bent. Je moet weten dat onvolmaakte mensen, mannen en vrouwen, net zo veel liefde verdienen als de volledig gezuiverde mensen. Hun goddelijke aard is altijd werkzaam en hun pijnlijke, edele strijd verdient liefde en respect. En dit sluit jou in. Je moet er niet op rekenen dat anderen – de man – jou je waarde en aantrekkelijkheid geven. Dat moet je zelf doen. Wanneer je dat doet, zul je ook in staat zijn om van een man te houden."

VRAAG: (Commissie voor financiële steun) We zouden graag uw advies hebben met betrekking tot het financiële steunprogramma en het beheer daarvan in het Pad en op het Centrum. In een onlangs gehouden zaterdagavondgroep hebben we aan de punten gewerkt waarop we vastzitten. We zagen duidelijk onze negativiteit in wat we onszelf onthouden, onze zelfingenomenheid daarover en ook dat we er niet op zijn voorbereid om in dit gebied als helpers te werken en te confronteren. Tegelijkertijd met de herstructurering van het Pad is er een grote toevloed van aanvragen voor hulp en ondanks ons pijnlijke besef van onze tekortkomingen moet het werk van de commissie doorgaan. We zouden uw hulp op de volgende gebieden op prijs stellen:

1) Wat is een juiste en spirituele filosofie voor het financiële hulpprogramma? We hebben ons tot nu toe aan onze bestaande gedragslijn gehouden dat iedereen die steun ontvangt deze in de vorm van arbeid aan het Centrum moet teruggeven. Hoewel we het daar in de grond nog steeds mee eens zijn, lijkt het dat het ook juist zou kunnen zijn om in enkele gevallen een volledige beurs toe te kennen of leningen te verstrekken die dan later dienen te worden terugbetaald. Zou u uw mening hierover willen geven?

2) Zouden we beperkingen moeten opleggen aan het soort padactiviteiten die in aanmerking voor financiële hulp komen? Zouden bepaalde soorten uitgebreide Padactiviteiten zoals bijv. Core sessies, Trainingsgroepen, speciale groepen als extra's beschouwd moeten worden of is het verdedigbaar dat we iemand helpen die zich zulke dingen wil veroorloven?

3) Hoe kunnen wij als leden van de commissie ons beter op de taak die we al verrichten voorbereiden? Het is duidelijk dat we door moeten gaan met ons persoonlijke werk om onze harten te openen, onze behoeften te voelen, zorg te hebben, liefde te geven en tegelijkertijd het risico van confrontaties te nemen en standpunten in te nemen. Zijn er nog andere dingen die we kunnen doen om ons vermogen om de uitdaging van dit werk aan te gaan, te vergroten?

4) Als commissie hebben we een scheiding ervaren tussen het organisme dat we dienen en onze wens om datzelfde organisme in onze filosofie, gedragslijn en onze besluiten te vertegenwoordigen. Ik heb een sterker wordend gevoel dat de functie van deze commissie meer deel van het bestuur van het Centrum moet uitmaken. Is het wensdenken om te geloven dat de scheiding daardoor geheeld zou worden of zit er iets van waarheid in het verder gaan in deze richting?

We hechten veel waarde aan uw heldere visie, liefde en leiding en kijken uit naar uw antwoord. (2)

"1) Er kunnen buitengewone situaties zijn waarin hulp wordt geboden

zonder dat de ontvanger er voor werkt. Zulke uitzonderingen zullen heel duidelijk worden. Maar als algemene regel geldt dat het van wezenlijk belang is dat de ontvanger naar evenredigheid geeft wat hij ontvangt. Zijn/haar lagere zelf wil dat misschien niet maar je hoeft niet erg diep te graven om te ontdekken dat de gehele persoon in opstand komt wanneer hij iets voor niets ontvangt. Het vermindert het gevoel van eigenwaarde en dat wordt dan verdoezeld en geprojecteerd zodat het onveranderlijke einde is dat men boos op de gevers is en hen wantrouwt. Het werk hoeft niet alleen in jullie Centrum in Phoenicia te worden aangeboden. Er is veel hulp nodig bij de nieuwe organisatie in jullie Centrum in de stad. Als dit systematisch wordt georganiseerd zal er een prachtige gemeenschappelijkheid ontstaan die de ontvangers een voorproefje geeft van de grote voldoening die het schenkt om zelf te verdienen en zelf voor alle benodigdheden te zorgen. Het zal duidelijk worden dat dit niet zo moeilijk en ook niet zo onmogelijk is als het misschien lijkt.

2) De steun zou voor elke padactiviteit moeten worden gegeven die belangrijk is voor iemands ontwikkeling en voor het uitgroeien tot een echte, zelfverantwoordelijke, creatieve, blije volwassene. De keuze zou door de helper en misschien ook door de groepsleider moeten worden gemaakt. Later kan echter een ander besluit nodig zijn. Op een gegeven ogenblik kan bijvoorbeeld fysieke arbeid de meest wezenlijke ‘extra’ activiteit zijn. Enige tijd later kan het een parengroep zijn die nodig is om een disharmonie op te ruimen die de verdere weg blokkeert of werk voor een beroep - in veel gevallen is dat laatste het belangrijkste.

3) Bewustzijn, ontwikkeld bewustzijn. Het is nodig dat jullie jezelf trainen. Ieder geval moet weer met al jullie aandacht, met een afwachtende, zoekende houding apart worden bekeken waarbij jullie om leiding vragen. Naarmate jullie in je eigen kracht groeien, zullen jullie objectiever worden. Jullie zullen er minder emotioneel belang bij hebben om te behagen of om jullie zelf als autoriteit te bewijzen. Maak je geen zorgen. De waarheid zal zich altijd openbaren. Jullie werken met de betreffende helpers, jullie eigen helpers samen en als je niet onmiddellijk het juiste antwoord weet, neem dan wat tijd. Denk niet dat je het direct moet weten. Dit idee dat je het onmiddellijk moet weten draagt heel sterk bij aan verkeerde beslissingen, aan schuld en aan onzekerheid. Je kunt de tijd nemen om het antwoord te laten sudderen en rijpen.

4) Misschien bestaat de scheiding maar niet noodzakelijkerwijs in de werkelijkheid. Hij bestaat misschien in jullie als een uitdrukking van jullie angst voor en verzet tegen de autoriteit die het bestuur vertegenwoordigt. Aan de andere kant willen jullie je verantwoordelijkheid op hen afschuiven omdat jullie bang zijn voor het maken van fouten. Een nauwere samenwerking met het algemene bestuur kan heel gunstig zijn maar jullie moeten toch leren om de verantwoordelijkheid zelf te dragen. Dit betekent niet dat jullie geen advies en raad zouden kunnen vragen. Raad kunnen vragen is op zich een teken van volwassenheid. Maak je geen zorgen. Jullie taak is gezegend en jullie zijn allemaal bezig te leren en in en met deze taak te groeien."

VRAAG: (Gemeenschap van bewoners, Phoenicia) Wij de bewonersgroep van het Centrum in Phoenicia hebben in de Boodschap van 1973 vaak inspiratie en leiding gezocht voor het vergroten van ons begrip en onze aanvaarding van onze gezamenlijke taak hier. We hebben veel groeicycli doorgemaakt en voelen dat we nu klaar zijn voor verder advies op de volgende gebieden:

1. Het schijnt dat veel stellen en individuele personen in de gemeenschap in deze tijd met verschillende crises worden geconfronteerd. Voor sommigen is het een financiële crisis (speciaal met betrekking tot het bouwen op het terrein van het Centrum), voor sommigen heeft het met hun baan of taak te maken en voor anderen is het een crisis in hun relatie met hun partner. Wij hebben een gevoel dat we eindelijk bepaalde ongezuiverde aspecten van onszelf aanpakken en tevens de worsteling aangaan om door onze persoonlijke gevechten heen onze liefde voor en verbindingen met elkaar te bewaren. Maar wat is de algemene betekenis van zulke wijdverspreide crises op dit punt in onze ontwikkeling en in de ontwikkeling van de gemeenschap als geheel?

2. We hebben al een hele tijd een probleem, met name om voor echte intimiteit tussen ons allen te zorgen. We houden door het werk in de verschillende groepen heel veel van elkaar, we delen veel met elkaar in zakelijke relaties, in relaties op het werk hier en in het samenleven. Maar toch zijn elk van die relaties voor ons gevoel gescheiden werkelijkheden. Hoe kunnen we zover komen dat al deze wisselwerkingen één werkelijkheid worden? Hoe kunnen we,

waar we zo naar verlangen, echt intiem met elkaar leven? We zijn ons ervan bewust dat een deel van het probleem voortkomt uit onze angst voor seksualiteit onderling. We hebben daar zo nu en dan als groep gezamenlijk aan gewerkt maar hoe kunnen we op dit gebied ons werk nu richten?

3. Binnen de gemeenschap zijn velen van ons formeel helpers voor elkaar. Dit kan het doorgaand werken met elkaar aan helper/werker kwesties waarbij we allemaal onverhuld voor elkaar staan, moeilijk maken. Elke hulp met betrekking tot het hanteren van deze speciale relatie, de overdracht die daarbij speelt etc. die u ons kunt geven zullen we op prijs stellen.

4. Het schijnt ook moeilijk te zijn om samen echt dolle pret en plezier te hebben. We klagen over geen tijd hebben en moeilijkheden bij het maken van afspraken; ons volleybal-terrein is overwoekerd en onze zweethut bij de beek wordt verwaarloosd. Wat heeft dit met het bovenstaande probleem te maken?

5. De andere ruimte die ernstig wordt verwaarloosd is het spirituele centrum (Sanctuary); wij als bewonersgroep voelen dat dit nóg een belangrijk teken is.

6. We hebben de verbintenisceremonie 'Voor medewerkers in welke hoedanigheid ook bij het Pad' niet uitgevoerd. Wilt u ons vertellen waarom we hier weerstand tegen hebben en op welke wijze deze nalatigheid de werking van het Centrum beïnvloedt? Is het ook op z'n plaats dat mensen die gedurende de week hun tijd geven en werken, anderen op de weekends inroosteren om deze mede in de ceremonie op te nemen?

7. Velen van ons worden geconfronteerd met een groeiende helperspraktijk wat ons naar de stad (New York) voert, zodat we verscheidene dagen per week heen en weer pendelen. Sommigen van ons hebben zich daar gedeeltelijk mee verzoend en vinden het belangrijk dat we ervoor zorgen dat we niet al te zeer in de gemeenschap opgaan en voor alles 'afhankelijk' van het Centrum in Phoenicia worden. Anderen

onder ons vinden dat moeilijk, in het bijzonder voor hun gezinnen en kinderen. Kunt u voor diegenen van ons die dit nog steeds moeilijk vinden uw mening hierover geven?

8. Tenslotte, we zijn begonnen echt te voelen wat onze gemeenschappelijk taak hier is. We zijn ieder individueel begonnen aanspraak op ons man zijn of vrouw zijn te maken. We zijn bezig anderen te voeden zoals in ons doorgaande intensieve jaarprogramma en nemen steeds meer verantwoordelijkheden op ons. Velen van ons vinden hun weg naar het helperschap, naar onze taken in het bestuur van het Centrum en ontwikkelen voor gezinnen hier een manier van leven. Hierbij ontwikkelt ieder zijn eigen bijdrage aan het welzijn en de groei van het Centrum. Kunt u enig licht werpen op onze gemeenschapstaak nu en in de toekomst, want we hebben het gevoel dat we klaar zijn om samen een nieuwe drempel over te gaan. (3)

"1. Hoe meer een organisme groeit, des te meer wordt ongezuiverd materiaal onhoudbaar en veroorzaakt het een crisis. Hetzelfde materiaal dat vroeger door de entiteit kon worden ondergebracht, is niet langer in de zielssubstantie te dragen. Ik heb dit principe vroeger uitgelegd en het is voor al mijn vrienden belangrijk om deze dynamiek van de groei en zuivering van de menselijke ziel volledig te begrijpen. Hetzelfde principe geldt natuurlijk voor een groepsentiteit.

Afgezien hiervan is het zo dat het gehele organisme van jullie Pad opnieuw door geweldige veranderingen heengaat. Deze veranderingen staan in verhouding tot de ontwikkeling die ik noemde. Veranderingen scheppen altijd tijdelijk ontreddering en angst en 'werken' het verdwenen materiaal daarom naar de oppervlakte. Maak je dus geen zorgen over deze uitingen. Het is goed zo en het zal tot een betere toestand leiden.

2. Ik zeg nogmaals dat het heel belangrijk is om je van die angst bewust te worden. En laat dan toe dat bij jullie bewuste verlangen naar meer intimiteit de onwillekeurige processen betrokken raken. Laten we nu eens nauwkeuriger kijken waardoor dit verlangen mogelijk wordt geblokkeerd. Er is een gevoel van onbehagen verbonden met de intimiteit waarnaar jullie verlangen en waarvan jullie weten dat je die uiteindelijk kunt ervaren. Wat is dit onbehagen? Je hebt een goed

voorbeeld gegeven: angst voor seksuele gevoelens ten opzichte van elkaar. Ik zou dit willen wijzigen door het aldus te formuleren: je kinderlijke eigenzinnigheid die elk verlangen wil uitleven veroorzaakt angst voor intimiteit, onbehagen en verlegenheid. Op haar beurt, als de grotere angst voor een totale verbintenis met een partner nog ontbreekt, zullen de gevoelens op iemand anders worden gericht[1]. Het lijkt dan alsof die gevoelens de werkelijke vervulling vormen. Mijn voorstel is dat jullie dit alles openlijk bespreken. Op een soortgelijke manier kan een frustratie die iemand die je lief is jou heeft bezorgd heel wat woede in het kinderlijke, nog onontwikkelde stuk van je blootleggen. In dat deel van je zou je dan je gevoelens naar buiten willen brengen. En juist dat schept angst, onbehagen en een weerstand tegen nabijheid. Door niet té intiem te zijn, vind je, tenminste tot op zekere hoogte, een ingebouwde barrière tegen de verleiding om je op een destructieve manier uit te leven. Het is altijd makkelijker om bij degenen die het dichtst bij je staan je waakzaamheid te verliezen. Zoals ik al zei, wanneer je je van deze factoren bewust bent en er open over praat, zal dat zeker helpen en veel bijdragen. Desalniettemin, voel je niet gedwongen meteen al die volmaakte toestand te creëren. Geef je ziel de tijd om haar processen door te maken.

3. Hoe meer jullie allemaal groeien, des te minder zullen jullie aan je kleine, persoonlijke belangen hechten, des te groter zal de objectiviteit worden. Dus het is heel goed mogelijk om helpers voor elkaar te zijn en tegelijkertijd heel intiem met elkaar om te gaan. Nogmaals, als deze persoonlijke integriteit nog ontbreekt en je je kijk met beweegredenen van eigenbelang kleurt, zal je besef hiervan en het vrijwillig toegeven heel erg helpen en ervoor zorgen dat er geen schade wordt aangericht.

4. Deze vraag is beantwoord door wat ik over het aspect vrees voor intimiteit heb gezegd.

5. Deze vraag zal ik apart en gedetailleerd beantwoorden.

6. De reden voor het achterwege laten van de verbintenisceremonies is duidelijk. De medewerkers zijn nog niet van zins om in hun werk voor hun dagelijks brood met hun hele wezen alles van zichzelf aan God te geven. Er is nog een hunkering om het werk gewoon als een klus te beschouwen. Men veronderstelt dan dat hierdoor het werk

[1] Zie ook lezing 107 ‘Drie aspecten die je beletten lief te hebben’

gemakkelijker wordt en minder beladen met verantwoordelijkheid. Het antwoord op de vraag of jullie tijdelijke werkkrachten ook aan zo'n ceremonie moet laten deelnemen hangt heel erg van de omstandigheden af en wel of deze meer organisch en harmonisch zijn dan onnatuurlijk en geforceerd. Waak ervoor in extremen te vervallen. De ceremonie moet nooit belangrijker worden dan de geest. In zulke gevallen kan een kort gebed van het geven aan God door dit werk meer doen dan het creëren van een lange ceremonie die niet in verhouding tot de te werken uren staat.

7. Elk geval is verschillend en moet weer anders worden beoordeeld. Voor sommigen is het gaan naar de stad juist en hoeft het de intimiteit niet te verstoren; net zo min als de intimiteit verstoord hoeft te worden die op dezelfde manier tussen de bewoners en degenen die voor het weekend komen zou moeten en zou kunnen bestaan. Jullie zijn allemaal deel van een grote taak die jullie samen vervullen. In sommige gevallen echter kun je het weggaan als een middel om iets te vermijden gebruiken. Jullie moeten dus elk geval goed onderzoeken.

8. De taak als geheel is duidelijk en is heel vaak besproken. Jullie gemeenschap in jullie Centrum ontwikkelt zich steeds meer tot een zuiveringssfeer waarin de genezing van de ziel plaatsvindt. Dit proces vereist werk op verschillende gebieden. Leren op het mentale vlak is er een van. Het op de best mogelijke manier besturen van jullie gemeenschap is een ander. Het is natuurlijk van fundamentele betekenis om je eigen zuiveringsproces door te maken. De individuele taken zullen zich al doende ontwikkelen. Sommige van deze taken zullen op diverse tijden en in verschillende fasen veranderen. Elk mens is uniek voor wat betreft zijn of haar specifieke goddelijke talent en uitdrukking.

Ik wil nog een keer tegen jullie allemaal zeggen hoe gezegend jullie als individu en als gemeenschap zijn."

VRAAG: We vinden het erg pijnlijk dat er zo weinig mensen inschrijven op de cursussen die wij bieden. Ik heb het gevoel dat we innerlijk niet helemaal rijp zijn om mensen aan te trekken, dat er een door ons zelf gecreëerd obstakel in de weg zit. Zelf denk ik dat we in onze presentatie niet echt laten zien wie we zijn en door wie we worden geleid. We zeggen niet met zoveel woorden dat het programma van het Instituut een regelrecht

verlengstuk van het 'Center for the Living Force' is en dat dit een spirituele gemeenschap is onder goddelijke leiding, met als basis een aantal lezingen die ons via Eva Pierrakos zijn gegeven. Verder heb ik het gevoel dat ook het feit dat we maar niet verder komen met de meditatieruimte betekent dat we wat van onze kern afdwalen. (4)

"Sommige overwegingen van je zijn juist, daar is geen twijfel over. Angst om belachelijk gevonden te worden of niet serieus genomen te worden, schept aarzeling en de terughoudendheid om er openlijk voor uit te komen dat deze beweging een van origine spirituele beweging is. Het verwaarlozen van de spirituele ruimte is een heel duidelijke illustratie van deze houding. Er wordt niet genoeg belang aan meditatie gehecht. Over het algemeen wordt er niet of nauwelijks gebeden, zelfs door diegenen onder jullie die toch het meest betrokken zijn. Deze schaamte voor het hogere zelf moet verdwijnen. Die schaamte is alleen maar de keerzijde van de trots van het kleine ego dat de baas wil zijn. Jullie spirituele ruimtes in beide centra zullen, mits op de juiste wijze gebruikt, een nieuw energieveld creëren dat heel werkzaam zal zijn.

Echter wat het geringe aantal inschrijvingen voor jullie cursussen betreft, daar bestaan ook andere oorzaken en redenen voor waarmee jullie zelf aan de slag moeten. Een ding is duidelijk: jullie zijn allemaal een beetje ongeduldig en beseffen niet voldoende dat alles wat waardevol is, moet worden gekoesterd en langzaam moet worden opgebouwd. Bij sommige van jullie bestaat een sterk verlangen om het allemaal onmiddellijk en volledig te laten functioneren maar het is niet realistisch om dat op zo korte termijn te verwachten. Dat verlangen komt weer voort uit een gebrek aan vertrouwen. Bouw in vertrouwen verder met de middelen die jullie hebben en vertrouw erop dat het plantje zich zal uitzaaien, zoals dat met alles van het Pad gegaan is."

VRAAG: Door de twintig jaar van uw prachtige leringen en het engelengeduld van uw instrument hielp u mij om veel zaden in mijn dorre ziel te planten. Sommige zaden hebben zich ontwikkeld tot zoete vruchten. Andere heb ik verknoeid. Maar ik weet dat dit de levensspiraal is en ik moet ervan leren. Al uw 'voorspellingen' of ik zou moeten zeggen waar mijn psychologische aard mij naar toe zou leiden, zijn net zo uitgekomen als u had gezegd. Om maar iets te noemen wat ik toentertijd onmogelijk kon geloven: angst om door een

demon bezeten te worden, angst voor mensen. Vandaag confronteerde ik her en der mensen precies op de manier zoals u zei dat ik dat zou doen. Met andere woorden, vandaag lach ik om die angsten. Ik heb eerbied voor mezelf en heb geen suïcidale neigingen meer. Ik mis het praten met u heel erg maar, zoals u zei, zonder een gevoel van afhankelijkheid. Mijn vragen zijn:

1) Heel veel jaren geleden legde u mij de geest van het leven uit, dat wat ik vandaag niet onder ogen wil zien, later voor me zal staan. Ik begrijp wat u zegt en ik ervaar ook de rondgang van de geest van het leven. Het is heel moeilijk voor me geweest om met mijn aandrang en mijn egostreven en macht-streven te leren omgaan. Ik wil helemaal bovenaan staan en interpreteer dat als een droom. Ik ben een dubbele steenbok met een maan in libra. Enige tijd sloeg de balans naar een kant door. Ik wil evenwicht in mezelf aanbrengen, in het centrum van mijn wezen zijn en met mijn hele hart de geit in mij veranderen in het lam dat ik ben.

2) Toen ik met mijn pad begon, had ik vele vrienden. Ik was gelukkig maar ik heb ze allemaal, de een na de ander verloren, precies zoals u zei. Slechts twee van mijn vrienden waren m'n echte vrienden. De vrienden die ik heb, wonen in andere landen. Ik heb veel prachtige kennissen in dit Pad. Wat ik graag wil, is een goede vriend en ik moet weten wat in mij mij ervan weerhoudt om deze vriend te hebben. (5)

"Dierbare vriendin, je bent inderdaad van heel ver gekomen en je slaagt meer dan je je realiseert in de vervulling van je wens. De gevolgen kunnen niet altijd direct zichtbaar worden. De oude patronen spelen nog automatisch hun rol maar er wordt binnenin jou een nieuwe situatie geschapen die je zelf heel sterk voelt. Je noemde zelf al enkele voorbeelden. Vervolg gewoon je proces zoals je nu doet. Het is niet waar dat je alleen maar kennissen op het Pad hebt. Je hebt echte vrienden maar je bent bang om dat te ontdekken. De oude vrienden waren veel meer kennissen omdat zoals je weet echte nabijheid met hen vrijwel onmogelijk was. Daarom voelde je je veilig bij hen. En dit is ook de reden waarom je bang bent om de vriendschappen die in potentie hier aanwezig zijn in vervulling te doen gaan. Hier is nabijheid mogelijk maar je bent er nog steeds bang voor. Dit is te verwachten. Je

verschilt hier niet zo erg van veel anderen. Intimiteit vereist veel veiligheid en rijpheid en je bent voortdurend bezig om die in jezelf te scheppen. Als en wanneer je naar nauwere banden verlangt, open dan je ogen en pak ze. Ze zijn hier allemaal, beste vriendin. Je weet dat je leven gezegend is, in het bijzonder sinds een crisisperiode in je leven toen je boven een afgrond aan het wankelen was en je je van dit Pad terugtrok. Dus het feit dat je met hernieuwde kracht en betrokkenheid terugkomt, betekent een grote overwinning voor je. Ik weet dat je het Pad niet echt verlaten zou hebben maar het je terugtrekken vormde een bedreiging voor je proces en die heb je met succes het hoofd geboden. Dat was moeilijker dan wat gaat komen."

VRAAG: Gedurende de afgelopen paar jaar heb ik gewerkt aan de kwestie van mijn huwelijk en het gebrek aan echte wederkerigheid. In deze periode ben ik langzaam opgeschoven van een positie waarin ik mijn vrouw de schuld van de moeilijkheden die we tegenkomen gaf naar een positie waarin ik de verantwoordelijkheid neem voor het zelf veroorzaken van spanning en wedijver tussen ons. Nu heb ik het punt bereikt waarop ik me realiseer dat ik mijn echte liefde niet echt laat blijken, dat ik mijn partner niet de zachtheid en de warmte geef die ik aan mijn kinderen wel geef. Dit niet liefhebben doet me pijn en geeft me schuldgevoel. Tegelijkertijd ben ik onlangs op een andere kwestie gestoten, namelijk mijn onvermogen om op een eerlijke manier met echte of symbolische autoriteit om te gaan, speciaal een mannelijke figuur. Ik voel dat er een diepe verbinding tussen deze twee problemen bestaat, dat beide iets met een diepgewortelde eigenschap in mij van niet geven te maken hebben en dat het belangrijk is dat ik dat nu aanpak. Ik heb hulp en leiding nodig en zou het op prijs stellen als u mij hierover iets kunt vertellen. (6)

"Ja, het verband is je angst om te uiten wat je echte behoeften zijn. Het is ook waar dat je op een onbewust niveau wilde dat je partner een ouderfiguur was die je alles moest geven waarvan je niet durfde te geloven dat je dat jezelf kon geven. Bijvoorbeeld je man zijn, je veiligheid, je waarde. Wat er nog bij komt is dat ze ook almachtig moest zijn, in de zin dat ze je meest geheime behoeften en wensen kende, zelfs die waarvan je jezelf niet eens bewust was. Op die manier hoefde je niet te worstelen met de moeite van het communiceren, met

pogingen om duidelijk te maken wat je bedoelt, met het risico dat je na alle worsteling om dat duidelijk te maken niet wordt begrepen of niet krijgt wat je wilt. Deze kinderlijke houding plaatste haar automatisch in de positie van een autoriteitsfiguur. Als je zoveel macht aan iemand toekent, moet hij of zij natuurlijk ontzagwekkend worden. Je hebt hierover misschien niet bewust in deze bewoordingen nagedacht maar dit is wel waar het op neer kwam.

Daarnaast vertegenwoordigde jij een soortgelijke figuur voor haar, nogmaals zonder dat beide kanten zich hiervan bewust waren. Je kunt je dus voorstellen hoe jullie verstrikt raakten, wat de negatieve gevoelens en de ingewikkelde combinaties waren die een knoop veroorzaakten die ontward moet worden wil deze relatie gaan functioneren. Je hebt je in de afgelopen maanden enorm ontwikkeld en je hebt de toestand die ik heb beschreven achter je gelaten. Je bent nu in staat om jezelf te waarderen en veiligheid te verschaffen. Je bent ook in staat om de taak op je te nemen om te leren hoe je moet communiceren, het risico te nemen niet begrepen te worden, de worsteling om duidelijk te maken wat je wilt en tenslotte het risico te nemen dat je niet krijgt wat je wilt en vandaar verder gaat. Om het precies te zeggen, je moet je behoefte aan een algehele spirituele relatie kennen en voelen waarin jullie zielen elkaar ontmoeten en jullie je paden met elkaar delen, waarin beide groeien want niet groeien veroorzaakt in elk opzicht stagnatie. Je duidelijke besef van deze behoefte moet je eerst in jezelf koesteren. Zodra je dit verlangen duidelijk voelt, kun je het zonder een dwingende onderstroom, zonder een verborgen agenda gaan uiten, eenvoudigweg als een uitdrukking van wie je nu bent en wat je hogere zelf nu voor je leven vraagt. Als je op die manier duidelijk kunt maken wat je wilt, kan dat een totaal nieuw effect op je partner hebben zodat jullie je levens echt met elkaar kunnen delen. Als dit niet gebeurt, zal God je leiden zodat je jezelf en de taak waarvoor je bent gekomen kunt vervullen."

VRAAG: Naar aanleiding van een vraag in een lezing stelde U eens dat als slechts tien percent of zelfs nog minder van de wereldbevolking het bestaan van hun onbewuste negativiteit zou erkennen en daar hun verantwoordelijkheid voor zou nemen, er geen oorlog meer zou zijn. Mijn vraag heeft met dit antwoord te maken; mijn baan gaat over het werken met mensen met het doel om het bewustzijn te vergroten en acties te starten om een eind aan oorlog te maken. Tot zover is veel

van het werk alleen op een uiterlijk vlak gedaan.

Mijn persoonlijke conflict is dat ik voel dat wat u zei in feite de sleutel tot dit doel is. Niettemin vraag ik me af of dit kan worden overgebracht aan mensen die geen deel van een Pad zoals het onze uitmaken en die misschien sceptisch zijn en/of die misschien zeggen dat ze willen meewerken om een eind aan oorlog te maken maar dat het persoonlijke zuiveringsproces weinig verband met deze inspanning houdt. Ik vraag me ook af hoe deze erkenning van een negatieve instelling aan het 'grote publiek' kan worden overgebracht.

U hebt me eens verteld dat ik van binnen in oorlog was en dat het geen wonder was dat ik in verband met mijn werk voor de beëindiging van oorlog een conflict voelde. Ik voel die innerlijke oorlog nog steeds en heb nog steeds onopgeloste twijfels over de rol van oorlog in de ontwikkeling van de mensheid. Ik zou graag uw advies met betrekking tot dit conflict horen en ik wil openstaan voor elke hulp die u kunt verschaffen die me zal helpen om deze taak in waarheid te vervullen. (7)

"Het is heel goed mogelijk om de waarheid aan mensen over te brengen die niet op dit Pad zijn. Sommigen zullen haar begrijpen en worden verrijkt, anderen zullen het niet begrijpen, in feite willen ze het niet begrijpen. Wanneer je een goddelijke waarheid overbrengt, kun je nooit een garantie krijgen dat iedereen het er mee eens zal zijn en hem zal aanvaarden. Je kunt ook duidelijk maken dat het niet een vraag is van of alles wat noodzakelijk is op het uiterlijke vlak doen of het werken met de innerlijke, verborgen negativiteiten van mensen. Het is natuurlijk nodig dat beide gebeuren. Maar tot nu toe is de noodzaak voor het laatste in alle toonaarden ontkend en genegeerd. Je kunt 'riskeren' om door te geven wat je weet en dat zal heel belangrijke gevolgen hebben. Je innerlijke oorlogvoering is sterk verminderd. Maar dat moet je weten. Je weet ook dat bepaalde oorlogen een geringer kwaad vormen dan de andere mogelijkheid die het gevolg zou zijn van geen oorlog beginnen. Zo'n situatie is het gevolg van een langdurige verwaarlozing van de waarheid, langdurige perioden van vermijding, illusies en het wederzijds uitleven van negativiteiten. Net zoals bij individuele personen moet ook hier de crisis als een middel worden benut om de algehele benadering van het leven door mensen te

veranderen. Degenen die in het uitbannen van oorlog zijn geïnteresseerd, moeten lange termijn visies hebben en die lijken dikwijls ver van huis te zijn. Wanneer echt wordt begrepen dat oorlogen gedurende langere perioden worden opgebouwd, zal het heel duidelijk worden dat persoonlijke negativiteiten collectieve gebeurtenissen direct beïnvloeden. Wees dus niet bang om je waarheid te laten horen. Je zult worden geleid en je bent gezegend in deze taak."

VRAAG: De laatste paar maanden heb ik veel vrees en angst ervaren en ik voel me nog steeds slachtoffer van deze gevoelens. Een paar dingen schijnen op hun plaats te vallen maar over het geheel genomen begrijp ik niet waarom ik me zo voel en waarom het zo'n invloed heeft op hoe ik me lichamelijk 'voel'.

Ik ervaar ook twijfels met betrekking tot het Pad en tot het zien van u als de 'uiteindelijke autoriteit'. Wanneer ik bijvoorbeeld het Seth materiaal lees, lijken er een heel stel strijdige ideeën met betrekking tot Christus, het begrip kwaad en therapie te zijn.

Ik voel in mij een echte bezig zijn met en een zoeken naar de waarheid en ik denk niet dat alleen mijn lagere zelf deze twijfels schept. Ik voel me erg verward want ergens in mij voel ik een taak bij het Padwerk die u een tijdje geleden noemde maar ik heb ook het gevoel dat aanspraak maken op mijn eigenheid en te proberen antwoorden op mijn vragen te vinden, betekent dat ik een tijdje op mezelf moet zijn.

Ik zou het erg op prijs stellen als u me hiermee zou kunnen helpen. (8)

"Het is een volledige misvatting dat 'op jezelf zijn' je zal helpen om je eigenheid, autonomie of welke andere wenselijke toestand ook te bereiken. Wat je nodig hebt is precies het tegenovergestelde. Jouw probleem is voor een groot deel gelegen in het omgaan met anderen en het idee van je terugtrekken is een ontsnappen aan het onder ogen zien van dit probleem. Wat je twijfels betreft, zeg ik tegen je dat ze niet allemaal per se je lagere zelf zijn. Maar je lagere zelf blokkeert wel je eigen kanaal van het *voelen* en *ervaren* van de waarheid. Wat ik je voorstel om te doen is om je vragen over je twijfels veel preciezer te

verwoorden. Als je deze vragen eenmaal duidelijk hebt geformuleerd, zal ik ze heel graag beantwoorden, niet alleen in objectieve, kosmische, algemene bewoordingen maar ik zal ook proberen om je het verband tussen deze twijfels en je persoonlijke weerstanden en moeilijkheden te laten zien. Als je je dan voor de waarheid opent, zul je de waarheid kennen."

VRAAG: Legt u me alstublieft de emotioneel/spirituele en energetische aspecten uit van de eb en vloed van nieuwe patiënten naar mijn praktijk. Gedurende lange perioden ervaar ik een enorme toevloed van nieuwe patiënten en dan 'ineens' een even sterke vermindering.

Het kind in mij eist een constante stroom. Wanneer dat niet gebeurt, voel ik me erg onveilig en angstig. Ik zou dit graag willen begrijpen zodat ik me aan de werkelijkheid kan overgeven. Dank u wel. (9)

"Alles in het universum beweegt met deze voortdurende eb en vloed. Het is de ritmische beweging van het leven. Uitbreiding – samentrekking. Elke fase brengt een ander aspect van de werkelijkheid met zich mee zodat het bewustzijn dat kan ervaren. Alles wat ik jullie met betrekking tot de eenmaking van de dualiteit leer is op dit principe gebaseerd. Ik laat je zien dat beide einden van het spectrum positief, goed en wenselijk kunnen zijn in plaats van het ene goed en het andere slecht. Zo is het in jouw geval ook. Als je je niet zo onveilig voelde, zou je van de ebfasen, van de samentrekking in een geest van jezelf rust gunnen genieten. Maar wat is deze onveiligheid? Het is niets anders dan een gebrek aan vertrouwen en aan begrip. Wanneer je meer met de beweging mee stroomt, zullen de ebperioden er alleen maar toe dienen dat je je krachten verzamelt en je vertrouwen in de overvloed van het leven bevestigt terwijl ze je voorbereiden op de nieuwe expansiefase, een fase van volheid, van activiteit."

VRAAG: In de meeste relaties is sprake van verschillende bloedgroepen. Het is gebleken dat de bloedgroepen van mijn man en van mij onverenigbaar zijn, met als gevolg dat ons eerste kind bij zijn geboorte geel werd, dat ons tweede kind stierf toen hij vijf dagen oud was en dat ons derde kind bij haar geboorte een volledige bloedtransfusie moest ondergaan zodat ze kon overleven.

Wij zijn op zoek naar de spirituele betekenis van deze onverenigbaarheid van de bloedgroepen voor onze levens en voor de levens van onze kinderen. Mijn gevoel zegt me dat uw antwoord ons kan helpen om de onverenigbaarheden in onze eigen persoonlijkheden beter te begrijpen en ook de reden voor onze verbintenis omdat we naar samensmelting streven. (10)

"Het antwoord op deze vraag ligt voornamelijk in karmische omstandigheden die stammen uit vroegere incarnaties en waarvan enkele tot in dit leven zijn doorgedrongen om te worden opgelost. Een zo'n karmisch feit behelst dat er verscheidene incarnaties waren waarin jullie het samen niet eens waren over het krijgen van kinderen. Het conflict liep uitzonderlijk hoog op en de onenigheid tussen jullie was buitengewoon groot. Natuurlijk waren er redenen voor zoals trauma's van nog weer eerdere ervaringen waarin de een bang was om een kind te krijgen terwijl de ander nu bereid was het te riskeren. Omdat de conflicten en de angsten uitzonderlijk heftig waren, resulteerde het krijgen van een kind vaak in situaties die deze angsten leken te rechtvaardigen. Als een van jullie beiden dus bereid was het risico aan te gaan, was de ander dat niet. In deze incarnatie zijn jullie veel dichterbij een oplossing van deze angsten en deze beurtwisselingen die bij jullie als een soort wip werken. De onverenigbaarheid van bloedgroepen is alleen maar een fysieke manifestatie van deze factoren. Veel van de angsten en de negativiteiten uit vorige levens die met het krijgen van kinderen te maken hebben komen ook op andere gebieden tot uiting. Wanneer jullie je allebei meer in jullie individuele paden verdiepen, kunnen jullie beide probleemgebieden samenvoegen en er naar kijken als een geheel. Je zult dan zien dat ze in elkaar passen zoals de stukjes van een legpuzzel. Jullie kunnen dan als een eenheid aan de negatieve wisselwerking tussen jullie beiden werken. Dit zal voor jullie allebei buitengewoon vruchtbaar zijn en jullie helpen al die gebieden met oude onopgeloste delen volledig te zuiveren."

VRAAG: Hoewel we heel erg nauw met het Centrum hier zijn verbonden, hebben we ook een sterke band met het Noord-Westen en we hebben het gevoel dat het misschien onze taak is om op een goeie dag naar ons vroegere plek in British Columbia terug te gaan. (We weten dat het Pad er op een of andere manier iets mee te maken heeft maar we weten niet hoe.) Hiervoor zouden we onze 'landed immigrant status' moeten behouden, want dat zou ons de mogelijkheid geven

om op een gegeven ogenblik weer in Canada te wonen en te werken. Toch blijkt het erg moeilijk zo niet onmogelijk te zijn om deze rechtspositie te behouden zonder regelmatig, waarschijnlijk elk jaar, voor een bepaalde tijd naar Canada terug te gaan. Is het van voldoende belang om deze wettelijke optie open te houden, zodat we alles doen wat in ons vermogen ligt om dat voor elkaar te krijgen? Of is onze tijd in British Columbia voorbij en gebruiken we de verbinding die we nog steeds voelen als een achterdeur? We zouden uw hulp bij het begrijpen van deze situatie heel erg op prijs stellen. (11)

"Jullie moeten beseffen dat ik jullie onmogelijk kan vertellen waar en wanneer en zelfs wat jullie taak precies zal zijn. Het langzaam aan vinden van deze antwoorden door jullie eigen innerlijke groei en worsteling is juist een deel van deze taak; zonder die worsteling zou het uiteindelijke resultaat geen betekenis hebben. Een aspect van jullie heelheid ligt in een vermogen om los te laten, te laten gaan, te vertrouwen en vanaf een innerlijke plek verder te gaan; daarbij is het niet nodig om als het ware 'al je opties open te houden'. Dit idee heeft niet met de praktische kant en met vooruitzien te maken die in een geestelijk volwassen persoon in geen geval zouden moeten ontbreken. Het is veel meer een verlangen om alle mogelijke achterdeuren open te houden. Als en wanneer de tijd aanbreekt om naar dat deel van de wereld terug te keren, hoef je je geen zorgen over de wettelijke vereisten te maken. Maak je vooralsnog niet druk om wat er in de toekomst allemaal kan gebeuren. Dit zou er alleen maar toe leiden dat je niet helemaal in het hier en nu bent. Het zou enkele neurotische elementen bevredigen die overwonnen moeten worden. Maak je geen zorgen, geliefde vrienden, heb vertrouwen en sta jezelf toe om in het nu zijn."

VRAAG: Een van mijn zonen heeft nu al verscheidene jaren een hoop moeilijkheden. Hij heeft heel sterke lagere zelf energieën die tot een grote destructiviteit leiden. Hij rijdt auto's in de vernieling, is regelmatig dronken, vecht veel, hij verliest telkens zijn baan, zijn relaties met een vrouw duren nooit lang. Toen hij eerst bij mij kwam wonen, besteedde ik niet veel aandacht aan hem. Gedurende de afgelopen paar jaren heb ik geprobeerd die aandacht wel aan hem te geven en ik voel een grote frustratie over mijn klaarblijkelijke onvermogen om hem te helpen veranderen. Kunt u me helpen een diepgaander begrip te krijgen van de betekenis van het

feit dat Donovan junior mijn zoon is en wat hij mij heeft te leren en hoe ik hem beter kan helpen? (12)

"Afgezien van de karmische banden die jullie samenbinden, speelt er nu een dynamiek tussen jullie. Het zou in feite correcter zijn om te stellen dat deze dynamiek met deze karmische banden is verbonden en dat deze banden ook in deze incarnatie levensomstandigheden hebben geschapen die deze dynamiek voeden. Het is als volgt: er is een geweldige hoeveelheid woede en boosheid in jouw zoon (waar je je vast en zeker wel van bewust bent) die hij niet kan hanteren. Het maakt dat hij praktisch in destructief gedrag 'uitbarst' wat voor hem waarschijnlijk net zo'n groot raadsel is als voor ieder ander. Deze woede met het destructieve uitleven daarvan veroorzaakt heel veel gevoel. Dit is een vicieuze cirkel – hoe meer woede, des te meer schuldgevoel - en schuldgevoel maakt iemand boos en woedend. Welnu, jij hebt binnenin je een soortgelijke vicieuze cirkel die een magnetisch veld voor hem wordt, net zoals zijn vicieuze cirkel een magnetisch veld voor jou wordt. Op deze manier zijn jullie karmisch en nu qua dynamiek nauw met elkaar verbonden. Het enige verschil is dat jij beter in staat bent om deze woede in de hand te houden en er mee om te gaan hoewel het ook destructieve gevolgen heeft zoals het sluiten van je hart. Je vreest dat je door het openen van je hart je woede niet langer in de hand kunt houden. Het is waar dat wanneer je je hart opent, je alle verborgen gevoelens en reacties naar buiten brengt. Je moet dus leren om de woede naar buiten te laten, je er bewust mee te verbinden en hem op een opbouwende manier tot uitdrukking te brengen. Dit is wat je zoon ook moet leren. Dan kunnen jullie allebei – niet alleen elkaar maar iedereen die ooit een overtreding tegenover jou of hem heeft begaan, vergeven.

* * * * *

Zeer dierbare vrienden, opnieuw worden goddelijke zegeningen over jullie allen uitgestort. Jullie die hier zijn, worden erin ondergedompeld. Op het moment dat je hart open is en klaar is om hem te ontvangen, dringt deze kracht door alle grenzen heen."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1978.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel 'Questions and Answers'.
Vertaling van enkele vragen - aanvankelijk alleen opgenomen in verschillende V-lezingen - door Ernst Winkler en Anke van der Meer in 1995;
aanvulling door Paul Avis in 2008.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009